

TỔNG HỢP MỞ BÀI HAY TÁC PHẨM TÔI ĐI HỌC CỦA THANH TỊNH

1. Mở bài 1

Thanh Tịnh được biết đến là cây bút truyện ngắn nhẹ nhàng, tinh tế mà sâu sắc. Những câu văn của ông đậm chất trữ tình, dạt dào thứ tình cảm trong sáng, đầm thắm. Nhắc đến Thanh Tịnh người ta sẽ nhớ đến trang văn “Tôi đi học” của ông. Truyện ngắn Tôi đi học được bố cục theo dòng hồi tưởng của nhân vật tôi, diễn tả cảm giác mới mẻ, trang trọng, tâm trạng nao nức, bỡ ngỡ của nhân vật “tôi” theo trình tự thời gian của buổi tựu trường đầu tiên. Truyện ngắn có giọng văn nhẹ nhàng, có sự kết hợp hài hòa giữa tự sự với miêu tả và biểu cảm.

2. Mở bài 2

“Tôi đi học” (Thanh Tịnh) là những trang viết nhẹ nhàng mà giàu cảm xúc, ám ảnh mà mang đến cho người đọc những cảm xúc dễ chịu đến lạ kỳ về ký ức của buổi đầu tiên đến trường. Những kỷ niệm đẹp dễ khó quên của nhân vật đã để lại ấn tượng sâu sắc tỏng lòng mọi người, làm rung động trái tim bao thế hệ bạn đọc trong hơn nửa thế kỷ qua.

3. Mở bài 3

Ai trong chúng ta hẳn đều có cho mình một kỷ niệm khó quên về buổi đầu tiên đến trường, cột mốc đặc biệt đánh dấu cuộc đời học sinh của mỗi người. Và Thanh Tịnh cũng vậy, ông đã miêu tả, tái hiện lại thứ cảm xúc trong trẻo của mình ngày hôm đó qua trang viết “Tôi đi học”, có thể nói, qua những cảm xúc mơ màng, những kỷ niệm của cậu bé trong tác phẩm, Thanh Tịnh đã nói thay tất cả chúng ta cái cảm xúc kỳ diệu của buổi đầu ấy.

4. Mở bài 4

Người ta thường nói, thời thơ ấu chính là khoảng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời mỗi người bởi lúc đó, cuộc sống như một trang giấy trắng, chưa bị pha tạp với những lo âu bộn bề của cuộc sống, những xáo trá lừa lọc của đời người. Và hơn hết, ở đó có những kỷ niệm trong trẻo đáng nhớ thời học sinh, đặc biệt là những kí ức về ngày đầu tiên tới trường. Thanh Tịnh bằng giọng văn kể chuyện nhẹ nhàng, thủ thỉ đã tái hiện rõ nét, chân thực mà tinh tế những cảm xúc ấy qua dòng hồi tưởng của nhân vật trong truyện ngắn “Tôi đi học”.

5. Mở bài 5

Cuộc đời là những chuỗi ngày dài nối tiếp nhau, ngày qua ngày chúng ta cứ sống và trưởng thành, trải qua bao nhiêu gian nan bão táp để bước đi trên con đường của mình. Nhưng sống đâu chỉ là miệt mài bước đi để rồi bỏ quên những điều xưa cũ nhưng ẩn chứa vô vàn ý nghĩa.

Thật vậy, mặc cho cuộc đời đẩy đưa nhưng những thứ đã hằn sâu vào tiềm thức thì không thể nào phai nhạt được. Ai cũng có những điều bình dị như thế, và có lẽ với Thanh Tịnh cũng vậy. Có phải như thế mà sau mấy chục năm trôi qua, dù thấm đẫm nắng mưa cuộc

đời thế nhưng những kỉ niệm về buổi tựu trường ấy vẫn không phai nhạt, nó vẫn để lại trong ông bao xúc cảm, ghen ngào cùng những dòng suy tư chạy chậm hòa với nhịp đập rộn ràng của con tim.

www.eLib.vn